

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Konservativ politik er at styrke familien, men at overlade det til borgerne selv, hvordan de vil leve sammen i en familie. Det er personlig frihed. At bestemme, hvordan folk bedst lever sammen i familier, er formynderi. Vi politikere skal ikke gøre os til herrer over, hvordan man bedst lever sammen som familie. Det må borgerne da selv afgøre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Jesper Langballe, og det er stadig væk spørgsmål vedrørende ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det der med at folk skal leve, som de vil uden indblanding fra lovgivningsmagtens side – eller som en opløst pastor Mortensen siger i en af Jakob Knudsens romaner: Gør, hvad I vil, så tager i hvert fald friheden ingen skade – er måske ultraliberalisme eller snarere anarkisme. En ting ved jeg i hvert fald: Konservatisme, i det ords karakterfulde betydning, er det ikke.

Men jeg vil godt lige sige, at det dog er utroligt, at ministeren nu vil give det udseende af, at det er Dansk Folkeparti, der vil skabe en fornyelse, der sprænger alle rammer. Må jeg spørge ministeren: Er det ikke rigtigt, at når man giver sit navn fra sig i et ægteskab eller i et parforhold og samtykker med hensyn til det – det ligger jo i selve ægteskabet, at der er et samtykke – så gør man det i tillid til den anden og i tillid til, at det her vil holde livet ud?

Er det ikke også rigtigt, at vi ikke lever i Paradiset, og at det derfor ikke altid holder livet ud? Det går på en anden måde, end man havde forudset, og et forhold går i stykker. Og så kan man pludselig, og det er det, der er det nye, som fuldstændig vender op og ned på menneskers moralske virkelighed, give navnet videre i en uendelighed – og hver gang med samtykke og hver gang i tillid.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Den røde knap har lyst et lille stykke tid. Så er det familie- og forbrugerministeren.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nej, det er ikke korrekt. I dag er det jo også sådan, at hvis man er gift og bliver skilt, så kan den, der har fået ægtefællens navn, videregive det navn, føre det videre. Det kan man også i dag.

Man kan også give det videre til nye børn, som man får med en ny ægtefælle. Det nye er bare, at man også kan give det videre til den næste ægtefælle og ikke bare til de fælles børn, man får. Man kan så spørge sig selv: Hvor mange nye ægtefæller ønsker at overtage et navn, som i virkeligheden stammer fra ægtefællens tidligere ægtefælle? Jeg tror ikke, at det særlig tit vil forekomme, at man føler en brændende lyst til det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det sidste er egentlig bare udtryk for et fromt ønske om, at befolkningen er fornuftigere end lovgiverne, og det fromme ønske, vil jeg indrømme, er i dette tilfælde yderst velbegrundet.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er også vedrørende ændringsforslaget. Det er ministerens ord om, at ægteskabet ikke hviler på navnet, jeg vil standse ved. Forholdet er jo, at det, at et ægtepar får samme navn – det er jo det normale – netop betegner ægteskabets forpligtelse.

Det, der ligger i et ægteskab, det, der ligger i et navn, er, at der er et bånd imellem de to, der er gift. Når ministeren taler om, at man skal sikre friheden, er realiteten altså den, at det er et angreb på navnet og dermed på ægteskabet. Det vil sige, at den tale om frihed er fuldstændig malplaceret og undergravende for den menneskelige virkelighed, der ligger i et ægteskab og også imellem to, der for så vidt lever sammen på grundlag af et løfte. For navnet er nu blevet til et hønsedun, som kan kastes videre til alle og enhver.

Jeg begriber ikke, at den konservative minister virkelig kan være så antikonservativ.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må igen gøre opmærksom på, at vi jo ikke tager noget fra det, ægtefolk kan gøre. Ægteskabet som institution er det samme som før. Det er jo